

ŚW. WAWRZYNIEC, DIAKON I MĘCZENNIK

Diakon Wawrzyniec należał niegdyś do najbardziej popularnych świętych. Jednakże historia nie przekazała nam szczegółowych informacji o jego życiu i działalności duszpasterskiej, dlatego też jego osobę możemy poznać tylko z tradycji. Według zachowanych *Akt Męczeństwa* św. Wawrzyniec miał pochodzić z Hiszpanii, a jego rodzicami byli: Orencjusz i Pacjencja, czczeni jako święci przez mieszkańców miasta Huesca. Nie wiemy, kiedy św. Wawrzyniec pojawił się w Rzymie. Należał jednak do duchowieństwa tego miasta i cieszył się zaufaniem papieża św. Sykstusa II. Właśnie jemu św. Sykstus II powierzył administrację dóbr kościelnych oraz opiekę nad ubogimi Rzymu.

Za panowania cesarza Waleriana (253 - 260) wybuchło nowe prześladowanie chrześcijan. Cesarz wydał edykt, na podstawie którego wszyscy sprawujący w gminach chrześcijańskich jakieś urzędy, mieli być skazywani na śmierć bez postępowania sądowego. Stąd też policja cesarska w dniu 6 VIII 258 r. aresztowała papieża św. Sykstusa II podczas sprawowania Eucharystii w katakumbach. Tego samego dnia ścięto papieża i asystujących mu czterech diakonów. Edykt cesarski nakazywał nie tylko likwidować chrześcijan, ale także mienie kościelne. Nie aresztowano początkowo św. Wawrzyńca, aby wydobyć od niego wiadomości o stanie majątku kościelnego. Czyniono wysiłki ze strony policji, aby zmusić św. Wawrzyńca do przekazania majątku na rzecz władz cesarstwa. Diakon spodziewając się aresztowania i tortur, rozdał wszystkie pieniądze kościelne ubogim. Kiedy sędzia nakazał św. Wawrzyńcowi wydać skarby kościelne, ten zebrawszy obdarowanych ubogich powiedział, że właśnie ci ludzie są tymi poszukiwanymi skarbami. Sędzia nakazał diakona siec biczami, a następnie rozłożyć go na kracie i tak przypalać ciało, aż męczony odpowie na zadawane pytanie. Święty nie załamał się podczas męczeństwa, nie wyparł się wiary i odniósł wspaniałe zwycięstwo, oddając życie za Chrystusa 10 VIII 258 r.

Ciało męczennika pochował kapłan św. Justyn. Na jego grobie cesarz Konstantyn Wielki wystawił bazylikę. Imię św. Wawrzyńca weszło do Kanonu rzymskiego (dzisiaj I modlitwa eucharystyczna). Powstało wiele świątyń poświęconych św. Wawrzyńcowi, w samym Rzymie było ich kilkanaście.

Św. Wawrzyniec jest patronem diecezji pelplińskiej, miasta Norymbergi, bibliotekarzy, kucharzy, piekarzy, uczniów, studentów, ubogich, bibliotek, administratorów, straży pożarnych, wszystkich zwodów, które są bezpośrednio związane z ogniem, winnic; wzywano go jako orędownika w chorobach reumatycznych, przy bólu pleców, podczas pożarów. W

ikonografii przedstawia się go jako diakona w stroju diakońskim z kratą, na której był męczony; z Ewangelią i Krzyżem; jako rozdającego jałmużnę ubogim (torebka na pieniądze), z palmą męczeństwa.

Liturgiczny obchód ku czci św. Wawrzyńca, diakona i męczennika, przypada na dzień 10 sierpnia i ma rangę święta. W Archidiecezji Białostockiej tylko w parafii Dolistowo obchodzi się uroczystość, ponieważ parafia i kościół noszą imię naszego Patrona. Liturgia mszalna, jak i Liturgia Godzin (t. IV, s. 1035 - 1042) przybliżają nam osobę świętego i poprzez swoje teksty umożliwiają zanoszenie modlitw do Boga za wstawiennictwem św. Wawrzyńca. W kolekcie mszalnej prosimy miłosiernego Boga, abyśmy miłowali to, co miłował św. Wawrzyniec i tak samo czynili, skoro on z gorącej miłości do Niego wiernie służył ubogim i odważnie poniósł męczeństwo. W modlitwie nad darami oddając cześć św. Wawrzyńcowi prosimy, aby składane podczas Eucharystii dary przyniosły nam zbawienie. Modlitwa po Komunii zawiera prośbę, abyśmy posileni Eucharystią w dzień św. Wawrzyńca, otrzymali bardziej obfite owoce odkupienia. W Liturgii Godzin zamieszczono fragment kazania św. Augustyna wygłoszonego w dzień męczeństwa. Kaznodzieja podkreśla, że św. Wawrzyniec poprzez swoje męczeństwo „zdeptał rozszałę świat, wzgardził jego pochlebstwami, a w ten sposób podwójnie zwyciężył szatana”. Św. Augustyn przypomina też, że św. Wawrzyniec jako diakon w Kościele rzymskim był podczas Eucharystii szafarzem Najdroższej Krwi Chrystusa (Komunii św. pod drugą postacią - wina), w tymże Kościele przelał swoją własną krew dla imienia Zbawiciela. Na innym miejscu św. Augustyn mówi, że tak jak Jerozolima cieszy się diakonem św. Szczepanem, tak Rzym (Kościół zachodni) raduje się swoim patronem św. Wawrzyńcem. Zakończmy nasze rozważania fragmentem hymnu z Nieszporów:

„Ogniem palony, lecz męznego ducha,
Zwalczył odważnie lęk przed płomieniami,
Pragnął on bowiem z całej głębi serca
Wiecznego życia.
Wszedł więc do nieba uwieńczony chwałą
Świętych aniołów otoczony chórem,
Aby do Boga wznosić swe modlitwy
Za grzesznikami.
Z wielką pokorą prosimy męczennika,
Aby nam wszystkim przyniósł wyzwolenie
Z żaru pokusy i brzemienia winy,
A wiarę wzmocnił”.